

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

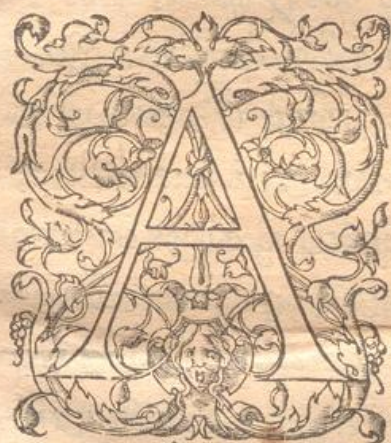
Lutetiae, 1585

Τω Αιδεσιμωτατω Καί Επιφανεστατω ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

Τ Ω,
ΑΙ Δ Ε Σ Ι Μ Ω Τ Α Τ Ω,
Κ Α Ι ΄ Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Σ Τ Α Τ Ω,
Καρδινάλε Ι Λ Ε Ρ Μ Ω, Τ Ω,
ΣΙΡΛΗΤΩ, Φεδερίκος ὁ
Μορέλλος ἐν Κυρίῳ
χαίρειν.

Ν Α Ξ Α Γ Ο Ρ Α Σ ὁ
Κλαζομύσιος, ὅς περὶ τοῦ
Ελλώων νοῦ Ἰπσιῆσαι
τῆ τῆ πάντες αἰτία μνη-
μονύεται, ἐροτηθεὶς ποτε
(Φίλη θεοῦ καὶ ἱερὰ κε-
φαλή) εἰς τί γελώνηται;
εἰς θεωρίαν, ἐφη, ἡλίου ἢ σελήνης ἢ οὐρανοῦ.
ὅπερ οὐ κτ' ἅπαν ἄλλοι εἰσκένομα δοκεῖ· ἔ μὲν γὰρ
ἀνθρώπος δι' ἕρανόν τε καὶ ἥλιον· ἥλιος δὲ καὶ
σελήνη, τὰ τεύρεα πάντα, τὰ τ' ἕρανός ἐσεφαίνω
διὰ τ' ἀνθρώπον, εἰς τε αὐτῶν φωτισμόν, ὡρὰ τῶ
ποιητῆ ἢ πατρὸς τῶδε τῶ πάντες δεδημιούργηται.

Ἐπιστολή

ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ Φωσφόρα τῶν ἔρασιων μάλιστα, τὸ
 θνητὸν γένος πρὸς τὴν τῶν ἄλων δημιουργοῦ
 γνώσιν χρεαγωγῆ, τῆς ἠδίστης καὶ ὠφελιμωτάτης
 τῆς ἄνω θεωρίας ἔκ παντὸς ἀμνηστῆον· μάλ-
 λον δὲ καὶ σφόδρα κοσμοπολίταις ἐπιμελητέον τῆς
 ἔρασιος πατείδος, καὶ τὸ αὐτὸν φιλόσοφον· τῶν
 γὰρ δὴ ἐστὶ θεὸν καὶ ὑπαρχὴν, διδάσκαλος καὶ ὑφηγι-
 τῆς ἡμῖν γέγονεν ὁ παῖς οὐρανόθεν ἢ κόσμος, καὶ ὡς ὑὸς
 ἀναδιδάξας ἡμᾶς πρὸς τὸ πατρὸς, καὶ ὡς ἔργον πρὸς
 τὸ τεχνίτου. ἀρ' οὐκ ἄλογώτερον καὶ ὑσεβέστερον
 αὐτῷ εἶναι λέγειν, ὅτι ἐκ ἄλλου τοῦ χάριν ἐς τοῦτο τὸ
 φῶς ὄραζόμεθα, ἀλλ' ἢ τῶν τῶν ἀπάντων γνε-
 σουργῶν καὶ παμβασιλέα γῶναυ (Ω) ἀνωτάτω
 θεῶν, σέβειν τε καὶ ὑμνεῖν δλήκτως καὶ ἀδιαλείπτως;
 πῶς γὰρ αὐτῷ ἄλλου ἐνεκα ὀρθία καὶ οὐρανοσκοπῶν
 ἡμῖν ἢ κεφαλῆ, φωνῆ ἐναρθεῶν, γλώσσα ὑλα-
 λος, εἰ μὴ πρὸς τὸ δοξολογεῖν αἰεὶ τὸ δοτῆρα καὶ
 χορηγὸν τοσούτων ἀγαθῶν; ἄλλως τε ἐπειδὴ καὶ ἡ
 τοῦ θεοῦ ἐπίγνωσις καὶ δοξολογία, ἀλέκτους ἠδο-
 ναί καὶ ἐαυτῶν καὶ ὑφροσύνας ἐργάζει. ταύ-
 τῆς ἐργαζομένης, ὡς ἐπιστήμης τῶν χριστι-
 ανισμοῦ πασῶν οἰκειοτάτης, φύσις ἐρασιῶν ὑπαρ-
 χῶν, ἀγαθῆ γὰρ τύχη, μάλλον ὅτι τῆ τοῦ θεοῦ ὑδο-
 κία ἐνέτυχον Ἑσπερίῳ θεοσεβείῳ ποιητῇ Γεωργίῳ
 τῷ

Περσωνήικη.

τῷ Πισίδῃ, μεγάλης πάλαι Κωνσταντινοπόλεως
 ἐκκλησίας Ἰπὶ Σεργίᾳ πατεράρχου διακόνω· ὅς-
 περ ἔκαστος τῶν νοημάτων τῆς κοσμοποιίας, ὡς
 ἐφικτὸν αἰθερόπω, ἀνυμνήσαι δοκεῖ, καὶ μονοουχί
 ἀπὸ τῆς γῆς ἀνω μετέωρος ἀρθεῖς αἰθεροβατεῖ, τὰ
 τῆς γῆς νέρθεν, καὶ τὰ ὑπερθε τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ
 Θεβαῖον, Ἰπιοκοπιῶν, ὡς μικρῶν ἅμα καὶ μεγά-
 λων φιλοθεάμων. Ὅθεν ἢ καὶ Ὀμηρίδαι ἀρχον-
 ται Διὸς ἐν περσωνήικῃ, καὶ γὰρ ὡσαύτως καταβο-
 λὰν ἐδέξαμεν τῆς ἐμῆς σουδασιμάτων πρῶτον
 εἰ τῆδε πολυῦμνήτω θεοῦ κοσμουργία ποιητικῇ,
 ἡ ὑπερῆλαβον ἀσμεῖος ὡρὰ τῆς τελιοθήτου πα-
 τρός μου Φεδερέκου, Φιλομαδοῦς, Φιλοπόπου καὶ
 θεοφιλοῦς τῆς μάλισσα, ζῶν καὶ τελευτῆς· αὐτῶ ἢ
 τοιοῦτο δῶρημα φίλος πρὸς Ἑλλῶν, καλλιχεῖρος,
 ἐχαρίσατο. καὶ ἐν τῷ παραχεῖμα θεῖμα καὶ
 ἀσολίας ὑπερτερον ἐποιήσαμιν τὸ τοιαύτω φι-
 λόσοφον καὶ ἀμυθον ποίησον Ρωμαῖσι τὸ ἑμαυτοῦ
 μέρος ἐρμηνεύειν αὐτῶ τῷ μέτρῳ, Φιλοποιούτων
 χαρῖν, καὶ οὐπω πρὸς ἑλληνικὴν παιδείαν εἰς ἀκρα
 ἠσκηκότων. ἤδη δέ μοι ὡρασιδουασαμῶν θεός
 πρὸς ἐγχείρησον τοιαύτω, καὶ πρὸς μετ' ὀλίγον ἐκ-
 δοσον, ὅμως ἐκ ἀγαπῶντι ὡραδείγματι ἐνὶ καὶ
 μόνω, καὶ ἀνῆραφα πανταχόθεν ἀλλ' ἅπτα ζητή-

Επιστολή

σάντε, Ιωάννης ὁ Σαλκίανδρεανός, ὁ λογιώτατος
 τε καὶ δισεβέστατος ἀνὴρ, δικαίερος ἔξεδωκέ μοι
 πάνυ παλαιὸν κούκ ἀπόβλητον τῶν Πισίδου εἰχῶν
 αὐτήραφον· ὃ χησοάμμος, ἔσμιπρόν ποθὸς τὸ
 σαφές τὸ ἔρμινείας σινεβάλετό μοι. Οἶδα μὲν-
 οὐὲ αὐτὰ τῷ Σαλκίανδρεανῷ πολλὴν χάριν τῆς
 τε ἀφθόνου κοινωνήσεως τῆς τῆς διποροτάτης αὐ-
 τοῦ βιβλιοθήκης βίβλων· καὶ δὴ καὶ μεγίστω
 οἶδα τῆς σου πριωτάτης γνωρίσεως, ἧς ἔτυχον
 ἠδέως, ἔστω σωματικὸν χαρακτῆρα, μηδέ ποτὶ
 εἰς ὄψιν ἰόντα, τῆ μνήμη μου εὐτυπωσάμμος
 πω, ἀλλὰ τῆ ἔσω ἀνδρόπου τὸ κάλλος, ἢ τοι
 θεοσέβειαν, καλοκαγαθίαν, Φιλανθρωπίαν, σω-
 φροσύνην, πολυμαθίαν, ποικιλίαν τε καὶ δεινό-
 τίτα λόγων, καὶ πάσας, σινελόντι φάνας, ἠθικὰς
 καὶ διανοητικὰς ἀρετάς, ὧν σύ γε πρᾶδειγμα γίνῃ
 τοῖς ἀνδραγαθίαν ἀσπεῖν βελομύοις, πρᾶ τῆδε
 πάντων ἀξιοπιστάτου ἀνδρὸς διηγησοάμμου πολ-
 λάκις ἀκηκοώς· ταυτὸ δ' αὐ, ἠδισόν μοι θαῦμα
 νοεῖν, καὶ τῆς τοῦ σοι Φιλτάτης καὶ ἐλλογιμώτατου
 Μ. Αντωνίου τῆ Μουρητοῦ ποθὸς ἐμέ γραμμάτων
 ὡς εὐαργέστατε καταμαθῶν· ὃ πνι χάριν ἀθάνα-
 τον ὁμολογῶ, καὶ ὄλι πύτου ποροξένου τυχῶν, πλὴν
 τῆς σῆς δυνοίας πρηνεπορβυσάμην πρηνθήκην,
 ἀντί

Περσφωνική.

ἀπὸ πάντος μοι γνωμῶν· ἢ δὴ καὶ ὅτι αὐτοῦ
 ὡσπερὶ Μέντορος φρονιμώτατα φρασεῖς, πλὴν δὲ
 διγλωττον τῆς Πισίδου κοσμουργίαν, κατὰ πρὸς πᾶ
 τῆς ἀγάπης δωροφορίαν, σοῦ τῆς μεγαλοφροσύνης
 πρὸς ἀγῶν, ἐπεφήμισα· δόσις δ' ὀλίγητε φίλητε·
 Ιαμβικῶν γὰρ ἐνθάδε Πισίδης ὁδὲ τῶν μέτρων χρω-
 μῶνος, ὡσπερ ὀχήματι, πλὴν ὑψηλῶν τοῦ πάντος
 διακόσμησιν ἢ πλὴν τῆς θεοῦ κτισμάτων καλ-
 λονῶν δὴλητῶν τοῖς σωετοῖς, διὰ τῆς ἁρμοσίας ἢ
 τῆς ποιητικῆς χρείων, ἐποίησε· μιμησάμε-
 νος τῆς ἱεροψάλτου Δαβὶδ, ὅς τ' ἐκ τῆς μελωδίας
 τῆς πνὸν τοῖς δόγμασιν ἐγκατέμιξεν, ἵνα τῶν πρὸς
 σινεῖ ἢ τῶν λείων τῆς ἀκοῆς τ' ἐκ τῆς λόγων ὠφέ-
 λιμον λαμβάνοντες ὑποδέξωμεθα. ἢ μὲν ἕτερον τι
 τῆς αὐτοῦ Ιαμβογράφου ποιημάτων (ψ) εἰς μάταιον
 εἶον, ἐλλιπέστερον, ἢ τ' ἄλλο ἐμοὶ δόξαν ἕξαήμερου
 ἢ κοσμουργίας ἀποσπασμάτων (φ), πρὸς ἀθήκασμα
 ὡς Ἰπσοφράγμα χρησίμων τοῖς πολλοῖς, ἢ ἐν
 αἰνιφαρμάκου μοίρα καὶ τοῦ κενού καὶ ἀνοήτου
 τύφου, πολλῶν ἄλλων κακῶν δημιουργῶν, ἢ δα-
 ρυφορουμῶν ὑπὸ τῆς πλείστου γήνοισ τ' ἁδξομα-
 ταισόφων, οἷσις πρὸς Ἰπσομέτα τῆς θαυμαστῆς σου
 φιλεπεικεία ἢ ἀτυφία μάλιστ' ἐν ὀργῇ (εἶ)· ἢ γὰρ
 δοκεῖν ἀρεστος, ἀλλ' (εἶ) θέλεις· Οἶμα ποιητοῦ

Επιστολή παρθωνική.

Φιλόχριστον τόνδε καὶ Φιλόχρησον ποιητήν, εἶπερ ὄν-
τως ἀναβίωη, περὶ χαρίων ὅτι ἐπεφωνήθη τὰ
σωζόμενα τῆς διανοίας αὐτοῦ τέκνα τῶ τῆς δε-
χερέων θεία καὶ σωεσθ' ἐπιφανεσάτω, καὶ ὄχι
εφοτάτω τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἢ γ' οὐδὲν περὶ
μητέον, ἐρείσματι· καὶ ἐκ αὐτῆς τούτου τῆς ἐμῆς
γνώμης διαφωτισαί· ἐπειδὴ τοῦτου τετυχηκῶς
ἀναδόχου, ἐκ ἄλλης ποτὲ βοηθείας καὶ τῆς φιλε-
πιμητῆς δέησαι· ἀν· μάλλον δ' ἐν ἀγαθῇ γ'
ἐλπίδι εἶη, τ' ἄλλα τῆς ἑαυτοῦ πονημάτων λείψα-
να, πάση μὲν ἐπιμελείᾳ σου ἐπιτάλλοντος, θεοῦ
δὲ θέλοντος, ἀνακαλυφθήσεσθαι· ἐμοὶ λοιπὸν ἢ
βίχῃ, ἢ σὲ περὶ τῶν καὶ φιλοφρόνως δέχεσθαι
τὰ δὲ τῆς ἐμῆς πρὸς σε φιλοσόφου διαθέσεως
ἐνέχεσθαι· οἱ δὲ πολλάκις ἠγόρευον σιωδοξάσαι ἢ
μεγαλεῖον τῆς δόξης τοῦ παντοκράτορος θεοῦ τῶ
κοινῷ τ' ἐκκλησίας· ἐρρωμένως καὶ μακαρίως
διαβιώης, θαυμασιώτατε καὶ θεῶν κεχαρισμένε
ΣΙΡΛΗΤΕ. Ἐκ Παρισίων μητροπόλεως,
Μαιμακτηριῶνος ἢ Οκτωβρίου μηνὸς
τέττη ἰσαμῆνου· ἐτεὶ ἀπὸ τ' ἐνσάρκου
οἰκονομίας ὀρθοδικῶν τέττη τῆς
τῶν χιλίοις καὶ πεν-
τακοσίοις.